

भ्रममाणानमुस्यंतिसंसारनभ्रमंतिते ॥ संसारेभ्रमतांराजनदुःखमेतद्विजायते ॥ १६ ॥ तस्मादस्यनिवृत्यर्थयत्नमेवाचरेद्दुःखः ॥ उपेक्षानात्रकर्तव्याशतशा
खः प्रवर्धते ॥ १७ ॥ यतेंद्रियोनरोराजन्क्रोधलोभनिराकृतः ॥ संतुष्टः सत्यवादीयः सशान्तिमधिगच्छति ॥ १८ ॥ याम्यमाहुरथं त्वेनमुस्यंतयेनदुर्बुधाः ॥ सचै
तत्त्वाप्तुयाद्राजन्यत्वं प्राप्तो नराधिप ॥ १९ ॥ अनुतर्षुलमेवैतद्दुःखं भवति मारिष ॥ राज्यनाशं सुहृन्नाशं सुतनाशं च भारत ॥ साधुः परमदुःखानां दुःखमैष ज्य
माचरेत् ॥ २० ॥ ज्ञानौषधमवाप्येह दूरं परं महापथं ॥ छिद्याद्दुःखमहाव्याधिं नरः संयतमानसः ॥ २१ ॥ न विक्रमो न चाप्यर्थो न मित्रं न सुहृज्जनः ॥ तथो
न्मोचयते दुःखाद्यथात्मा स्थिरसंयमः ॥ २२ ॥ तस्मान्मित्रं समास्थाय शीलमापद्य भारत ॥ दमस्यागो प्रमादश्चेत्तत्र यो ब्रह्मणो हयाः ॥ २३ ॥ शीलरश्मि समायु
क्तः स्थितो यो मानसे रथे ॥ त्यक्त्वा मृत्युभयं राजन् ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ २४ ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति महीपते ॥ स गच्छति परं स्थानं विष्णोः पदमनामयं ॥
॥ २५ ॥ न तत्क्रतुसहस्रेण नोपवासैश्च नित्यशः ॥ अभयस्य च दानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ २६ ॥ न त्यात्मनः प्रियतरं किंचिद्भूतेषु निश्चितं ॥ अनिष्टं सर्वभूतानां
मरणं नाम भारत ॥ २७ ॥ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयाकार्या विप्रश्चिता ॥ नानामोहसमायुक्तबुद्धिजालेन संवृताः ॥ २८ ॥ असूक्ष्मदृष्टयो मंदाभ्राम्यन्ते तत्र तत्र ह ॥
सुसूक्ष्मदृष्टयो राजन् ब्रजंति ब्रह्मशाश्वतं ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ७ ॥ वैशंपाय
न उवाच विदुरस्य तु तद्वाक्यं निशम्य कुरुसत्तमः ॥ पुत्रशोकं भासितं तसः पपात भुवि मूर्च्छितः ॥ १ ॥ तं तथा पतितं भूमौ निःसंज्ञं प्रेक्ष्य बांधवाः ॥ कृष्णं हृत्पायनश्चै
व क्षत्ताचि विदुरस्तथा ॥ २ ॥ संजयः सुहृदश्चान्ये द्वास्याये चास्य संमताः ॥ जलेन सुखशीतेन तालवृंतैश्च भारत ॥ ३ ॥ पस्पशुश्च कर्करात्रं वीज्यमानश्च यत्नतः ॥
आश्वास्य तु चिरं कालं धृतराष्ट्रं तथागतं ॥ ४ ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य लब्धसंज्ञो महीपतिः ॥ विललाप चिरं कालं पुत्राधिभिरभिप्लुतः ॥ ५ ॥ धिगस्तु खलु मानुष्यं मा
नुषेषु परिग्रहे ॥ यतो मूलानि दुःखानि संभवन्ति मुहुर्मुहुः ॥ ६ ॥ पुत्रनाशे र्थनाशे च ज्ञाति संबंधिनामथ ॥ प्राप्य ते सुमहदुःखं विषाग्निप्रतिमं विभो ॥ ७ ॥

दूरं परं ब्रह्मज्ञानं ॥ २१ ॥ स्थिरः पुनर्निवर्तितुमसमर्थः संयमस्तुच्छविषयेभ्य इन्द्रियपरावृत्तिर्यस्य तादृशः आत्मा स्वयं ॥ २२ ॥ ब्रह्मणः ब्रह्मलोकस्य प्रापका इति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ विदुरस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥